

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

CONSIDERATIO XXV.

AMOR DEI,

Amor finis.

DEUS est finis, quia DEUS est Principium
in agendo seipsum habet pro fine, faciens enim
propter suum amorem, & propter gloriam suam.
Si ergo Deus est finis meus, Deus erit mea pax,
quies, vita, perfectio, gaudium: finis generum
omnium virium animæ, omnium passionum appetituum
omnium sensuum corporis: finis memoria, ut cogitem
suum Deum: finis intellectus, ut cognem Deum:
affectuum, ut ordinem eos in Deum: finis voluntatis,
num, ut dirigam eas in Deum. O DEUS meus
solus es finis desideriorum meorum, finis cogitationum
finis amoris mei.

O finis sine fine! quando hæc vita mea sanctorum
attinget? quando veniet ad Deum suum? Quando
Deum! ô Deum finem! Non est Deus finis
nec finis sine Deo. Ultimus finis est Deus, & ipse
est ultimus finis. Quando veniam, & quando
quando veniam, & requiescam? Veniam & requiescam
esca; & non in alio, quam in meo fine
ultimo sine: sine, qui non significat solam
sionem motus, ac desiderij; sed possessionem
pacis, fruitionis gaudij, æternitatis
bonorum.

